

Els deu anys d'«El 9 Nou»

Dins el conjunt de la premsa comarcal —l'altra premsa— «El 9 Nou» ha esdevingut una potència de primer ordre. Vint mil exemplars setmanals n'avalen la importància.

R. Aymerich

La comarca d'Osona passa per ser una de les més equilibrades del país. Cent deu mil habitants que es reparteixen en un munt de petites poblacions al davant de les quals es troba la ciutat dels sants, Vic. Però Osona és també l'escenari d'una de les aventures periodístiques més interessants dels darrers anys: *El 9 Nou*. Un periòdic que apareix amb la transició i que ara acaba de complir el desè aniversari.

En deu anys, el balanç que pot oferir aquesta publicació, una de les més importants dins el conjunt de la premsa comarcal, és impressionant. Dues edicions, dilluns i divendres, que sumen un total de vint mil exemplars venuts setmanalment. Una vintena de persones que treballen en un mitjà totalment professionalitzat i que tot just fa un any que ha assolit amb èxit la informatització. I un futur de projectes: des d'eixamplar l'àmbit comarcal del bisetmanari, fins a la posada en marxa d'una ràdio, sense descartar la creació d'una televisió comarcal.

La seva popularitat és evident; no costa gens arribar a la redacció d'*El 9*

Nou, entre altres coses perquè tothom sap on para. Des del seu despatx de la plaça de Macià número 2, Jordi Mulet, director del periòdic, es mou amb facilitat en el món de les estadístiques. «Vam fer una petita enquesta de quiosc en quiosc, i el resultat va ser que *El 9 Nou* era la publicació més venuda, molt per davant de qualsevol altre diari. I això coincideix amb un sondeig que va fer l'Ajuntament de Vic amb motiu d'unes jornades sobre premsa catalana. Que aquesta sigui una comarca molt equilibrada, en tots els aspectes, ens ha permès tenir un mercat publicitari propi. Però també el fet, és clar, que s'hi llegeix molt».

Que es llegeixi molt, però també que es llegeixi la premsa de la comarca. És un fet conegut: la premsa barcelonina no és capaç d'interessar al lector de comarques. Com aclareix Mulet, «està comprovat que molta de la gent que compra *El 9 Nou*, no compra habitualment els diaris. Per informar-se ja té la televisió o la ràdio. En canvi, sí que li interessa saber què farà l'ajuntament per la festa major, o si li arreglaran el trànsit del seu carrer. Tot un conjunt d'informacions més domèstiques».

Jordi Mulet, director d'«El 9 Nou».

«Em sap greu de dir-ho —continua Mulet—, però quan la premsa de Barcelona parla de comarques, ve a buscar sang i fetge. De la mateixa manera, es té la imatge, des de Barcelona, que la premsa comarcal és una premsa menor. I no és així, és una premsa complementària, que cobreix un determinat buit informatiu. «Van ser justament aquests raonaments els que van motivar els primers contactes entre corresponsals de diaris i professionals liberals de Vic ara fa deu anys. Es tractava de donar una sortida informativa a una comarca on la premsa del *Movimiento* no servia per a res. El resultat d'aquestes reunions va ser la constitució de Premsa d'Osona SA, l'empresa editora. El tres de març de 1978 sortia al carrer el primer exemplar d'*El 9 Nou*».

La peculiaritat comarcal no ho ha estat tot, però. L'èxit d'*El 9 Nou* és obra també de la mateixa estructura empresarial: «Un total de 430 accionistes amb els quals s'aconseguí que les accions es repartissin de forma popular i que ningú no controlés un paquet d'accions important. Aquesta ha estat una de les claus de la nostra independència com a mitjà, i també l'èxit com a empresa. Des del primer any que tenim superàvit. Ara bé, el nostre accionista no ve a buscar dividends, perquè sap que tots els beneficis es reinverteixen». Èxit empresarial i capacitat

Redacció d'«El 9 Nou» a la plaça de Macià a Barcelona.

d'adaptació al medi: des de la seva aparició, *El 9 Nou* ha mantingut la seva fórmula bisetmanal. Una edició pròxima a la del diari, la del dilluns, i una altra més semblant a la del setmanari, la del divendres: «Em penso que és una fórmula única a Europa, però no és cap caprici. Si comptem la comarca del Ripollès, nosaltres ens dirigim a una població de 140.000 habitants. I és difícil que això doni per mantenir un diari».

Arribar al desè aniversari no ha estat fàcil. Abans que res ha calgut vèncer les reticències típiques en un medi relativament petit com ho és una comarca. «Aquí la gent sap —explica Jordi Mulet— que si *El 9* et posa a parir, pot venir a parlar amb el director o amb el redactor. En un principi això va ser problemàtic, la gent no estava acostumada a sortir als diaris, una cosa era que se'n parlés i l'altra aparèixer en els papers i amb fotografia. Ara la gent té molt assumit que nosaltres no som els que hem de defensar la imatge de Vic o de Catalunya, com algú va dir al començament. Per a alguns, *El 9 Nou* és una pesada llosa que millor faria de no existir. Per a uns al-

tres, no anem al fons de les coses, però la majoria sap que el nostre paper és d'explicar què passa».

El conflicte més important viscut pel *9 Nou* va ser arran d'un reportatge sobre un centre de subnormals de Taradell. La publicació d'unes fotografies on es mostrava la penosa situació dels interns va motivar que la propietària del centre —concertat amb la Diputació— presentés una querrel·la i es condemnés la publicació a pagar un milió de pessetes. La sentència es va recórrer i la multa no s'arribà a pagar. Però la publicació d'un editorial on s'explicava que la veritat costava diners i d'una vinyeta humorística on es mostrava una jutgessa fent mitja durant el procés van provocar el segrest de la publicació per part del jutge instructor. «Això devia ser l'any 1980, i va ser el primer segrest de la democràcia. Entenem que, tal com van anar les coses, es va pressionar des de determinats sectors per tal d'escarmentar la publicació. El que passa és que no els va sortir bé».

Els deu anys del *9* són també els de la professionalització. Per a Jordi Mulet, ja no cal anar a Barcelona per tre-

ballar en el periodisme. La premsa comarcal ha arribat a un grau de maduresa envejable i té un públic fidel. El futur no pot ser, en aquest sentit, millor. Més encara si el projecte de constitució d'una agència catalana de notícies, vella reivindicació del sector, pogués arribar a materialitzar-se a mitjà termini. «Això ens permetria d'abaratir molts costos, especialment de tot aquell personal que hem de desplaçar. Per exemple, TV3 és un mitjà que genera cada vegada més notífcia, i no tenim més remei que enviar-hi algú».

Premsa d'Osona SA, es troba ara embarcada en tota mena de projectes relacionats amb els mitjans de comunicació: «Estem estudiant la possibilitat d'arribar al Vallès Oriental. També voldríem tenir una emissora de ràdio, que ens permetria d'aprofitar tots els nostres recursos, tant els periodístics com els del nostre departament de publicitat. El que també farem aquest mateix any és crear una comissió jurídica per establir quines possibilitats hi ha per fer una televisió d'àmbit comarcal. La cosa està molt complicada, i no ens hi volem enganxar els dits». □

I Jornada de reflexió i debat de l'esquerra independentista 7 de maig Centre de la Mercè, GIRONA

Matí - De 10.30 a 12.30

L'Assemblea Municipal de l'Esquerra Independentista (AMET)

Xavier Garriga, batlle de Sant Pere de Ribes.
Jaume Oliveres (MDT), regidor de Masnou.
Benjami Pons (MDT), regidor de Maçanet.
Jaume Soler, batlle d'Arbúcies.

De 12.30 a 2.30

Sindicalisme i lluita de classes en el marc nacional dels Països Catalans

Ricard Cano, del Sindicat Unitari del País Valencià (SU).
Jordi Gutiérrez, de la Confederació Sindical de Catalunya (CSC).
Antoni Lecha, de la Comissió Sindical de l'MDT.
Maria Jesús Pinto, del corrent Esquerra Sindical de CCOO.

Tarda - De 4 a 6

Lluita per la llengua, lluita per la sobirania nacional

Josep Inglés (GDL-MDT), sociolingüista, professor universitari i membre del Seminari de Sociolingüística de Barcelona (SSB).
Bernat Joan i Marí (GDL-MDT), sociolingüista, catedràtic de llengua i literatura a Eivissa.
Carles Palanca, sociolingüista de València.
Blanca Serra, catedràtica de llengua i literatura, membre de la Coordinadora per la Normalització Lingüística a l'Ensenyament.

De 6 a 8

Per un poder popular català

Caries Castellanos (MDT), professor universitari.
Joan Oms (MEN), químic.
Jordi Sánchez (Crida).
Eva Serra, historiadora i professora universitària.

Presentació i comiat: Carles Buenaventura, de l'MDT del Gironès i membre del Secretariat Nacional.

**MOVIMENT DE
DEFENSA DE LA TERRA**

Fontanella, 16, 3er, 2a - 08010 Barcelona.
Auriga, 2, 3er - 17080 Girona
Apartat de Correus 1.136 - 46080 València.

Caixa de Pensions. C/C 4058-03. Of: 835 BARCELONA